

Statstilskud, de har faaet, vil have naaet en saadan Størrelse, at de vil være til varig Gavn for Arbejderklassen i de vanskeligste Perioder. I hvert Fald tror jeg, at disse Krisefonds med de Tilskud, der her bydes dem, betyder et saa væsentligt Fremskridt indenfor Lovens Omraade, at den Nedgang i det normale Tilskud, som i Fjor maaske var meget vanskelig at begrundet, nu fuldt ud lader sig forsvare. Det er jo de ekstraordinære Arbejdsløshedsperioder, som har voldt de alvorligste Vanskeligheder ogsaa for Lovgivningsmagten. Gennem den Ordning, her er tilvebragt, kommer man ud herover.

Jeg skal foruden disse to Hovedpunkter, jeg her har dvælet ved, og som betegnede Vanskeligheden for Lovens Tilbliven i Fjor, kun endnu nævne et Par Forhold, af hvilke der ogsaa er foretaget smaa Ændringer. Angaaende § 19 endes de to Ting i Fjor om, at der i Arbejdsløshedsnævnet skulde indtræde et statsligt Element udover Arbejdsløshedsinspektøren. Man vedtog, at der skulde være 4 Rigsdagsmænd, 2 fra Landsting og 2 fra Folketing. Det statslige Element i Nævnet er efter Lovforslaget, som det foreligger, opretholdt, men i Fjor var det Hensigten, at foruden Arbejdsløshedsinspektøren og de fire Rigsdagsmænd skulde tillige en af Indenrigsministeriet udnævnt Repræsentant tage Sæde deri. Som Følge deraf mente Folketinget at burde forøge Antallet af de i Arbejdsløshedskasserne valgte Tillidsmænd fra seks til syv, da man mente, at den Bestanddel af Nævnet, som kom fra Arbejdsløshedskasserne, burde have Flertal i Nævnet. I denne Opfattelse er jeg enig, men da Indenrigsministeriets Repræsentant er gaaet ud, saaledes at der kun som Repræsentanter for Staten vil være fire Rigsdagsmænd og Arbejdsløshedsinspektøren, har jeg ment det rigtigst at nøjes med de i den nuværende Lov fastsatte seks Tillidsmænd for Arbejdsløshedskasserne, der altsaa vil staa i Forholdet seks overfor fem indenfor Nævnet.

I den Bestemmelse om Sæsonarbejdere, som fandtes i Lovforslaget, da det blev lagt her paa Tingets Bord i Fjor, og som gik ud paa, at indenfor visse Fag, hvori der var Sæsonarbejdere, skulde der af Indenrigsministeriet efter Erklæring fra Nævnet kunne gives Bestemmelse om, at Understøttelse ikke maatte ydes paa visse nærmere bestemte Tider af Aaret, eller først naar Arbejdsløsheden havde haft en Varighed af over 15 Dage, er der i Aar,

da jeg forelagde Lovforslaget i Landstinget, sket den Ændring, at det ikke, som Paragraffen før lød, gælder Kasser, der tæller Sæsonarbejdere, men kun gælder Kasser, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere. Grunden til denne Ændring er den, at Arbejdsløshedsinspektøren ved en Undersøgelse af Kassernes Forhold har ment at maatte konstatere, at der neppe var nogen Kasse, som ikke havde Sæsonarbejdere. Men den Regel, man ønskede indsat, havde kun til Hensigt at regulere Forholdet i de Kasser, hvor der virkelig var Sæsonarbejdere i større Omfang, og dette er man ogsaa i det andet Ting gaaet ind paa.

Jeg skal saa kun nævne, at der vedrørende Lovens Ikrafttræden er foreslaaet, at der skal hengaa et Aar, inden den som Helhed træder i Kraft, idet den skal træde i Kraft 1. April 1915. Men for 3 Paragraffers Vedkommende er det foreslaaet, at disse skal træde i Kraft den 15. April i Aar. Dette gælder Bestemmelserne vedrørende Nævnet og vedrørende Lønningerne. Man har ment det ønskeligt, at Bestemmelserne om den nye Sammensætning af Nævnet straks kunde komme til at virke, ligesom man har ment, at de nye Lønningsbestemmelser straks burde komme til at virke. Dette sidste har ogsaa sin Aarsag i det for Kasserne ikke glædelige Forhold, at Arbejdsløshedsinspektøren, som med saa overordentlig stor Dygtighed har virket i Kassernes og Statens Tjeneste, mener, at Tidspunktet for hans Tilbage-træden snart maa komme, og han har da ikke ment, at de nuværende Lønningsbestemmelser, som er fastsatte under Hensyn til hans særlige Forhold, vilde kunne virke tilfredsstillende, hvis han fratraadte som Arbejdsløshedsinspektør.

Lovforslaget som Helhed betegner, som jeg begyndte med at sige, en væsentlig og værdifuld Imødekommen fra Landstingets Side overfor de Standpunkter, der indtoges her i Folketinget i Fjor. Saa vidt jeg kan se, betegner Lovforslaget et betydeligt Fremskridt fra det Kompromis, hvormed man paa et vist Tidspunkt i Fjor mente at maatte lade sig nøje, og jeg tror at turde sige, at de Ændringer, der her foretages i den gældende Lov, er praktiske, og at Loven som Helhed fremdeles vil byde Arbejderklassen de Goder, som den nuværende Lov har budt den. Det er jo en Lov, der kun har kunnet virke tilfredsstillende for Arbejderne, der med saa overordentlig Solidaritet og saa stor Opofrelse er indtraadt i disse